

การศึกษาความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนหลังจากได้รับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพ
ของแพทย์จากสถานพยาบาล: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการตำรวจนครบาล
A Study of Investigating Officers' Satisfaction After Receiving Forensic Reports from
Medical Service Providers: A Case Study of the Metropolitan Police Bureau

กัตัญญดา จันทรเทพ¹ นิช วงศ์สงจำ² และ ณรงค์ กุลนิตะ³

^{1,3}บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Katanyuta Janthep¹ Nich Wongsongja² and Narong Kulnides³

^{1,3}Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University

²Faculty of Science and Technology, Suan Sunandha Rajabhat University

Received October 29, 2020 | Revised May 21, 2021 | Accepted June 10, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างพนักงานสอบสวนสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ได้รับข้อมูลตอบกลับ 344 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพนักงานสอบสวนระดับชั้นยศพันตำรวจเอก กองบังคับการละ 2 คน รวม 18 คน

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวน ได้แก่ ระยะเวลาปฏิบัติงานในสายงานสอบสวน, หน่วยงานหรือองค์กรที่สังกัด, ด้านความถูกต้องและชัดเจนของใบนำส่งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร, ด้านความครบถ้วนของข้อมูลที่พนักงานสอบสวนส่งให้แก่สถานพยาบาล, ด้านรายละเอียดบาดแผล, ด้านรายละเอียดการรักษา, ด้านรายละเอียดจำนวนวันหรือระยะเวลาในการรักษา และด้านรายละเอียดทั่วไป ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า แพทย์ถือเป็นพยานบุคคลผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ดังนั้นแพทย์อาจต้องไปให้การในชั้นศาล ซึ่งเป็นหน้าที่ตามกฎหมาย ประเด็นที่แพทย์ควรระบุ ได้แก่ ลักษณะบาดแผล วิธีการรักษา ระยะเวลาในการรักษาและประเด็นสำคัญ คือ การบาดเจ็บส่งผลแก่ชีวิตหรือไม่หากไม่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที ระยะเวลาดำเนินการไม่สามารถกำหนดได้ชัดเจนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของแพทย์ โดยพนักงานสอบสวนอาจขอสอบปากคำแพทย์หรือแพทย์สามารถทำหนังสือยืนยันการรักษาเพื่อประกอบสำนวนการสอบสวนก่อนได้ การส่งเอกสารในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ยังไม่ได้มีการยอมรับ ดังนั้น ควรให้พนักงานสอบสวนติดต่อรับจากสถานพยาบาลโดยตรง

คำสำคัญ: ผลการตรวจชันสูตรบาดแผล, ความพึงพอใจ, พนักงานสอบสวน

Abstract

The objective of this research is to study factors affecting the satisfaction of investigating officers after receiving forensic reports from hospitals. The research was conducted both quantitatively and qualitatively. Quantitative research was conducted by questionnaires completed by a sample group consisting of investigating officers from the Metropolitan Police Bureau, who provided 344 responses in total. Qualitative research was conducted by in-depth interviews with investigating officers ranked police colonel, two officers from each of the nine Metropolitan Police Divisions, totaling 18 officers.

The quantitative research revealed that factors affecting the satisfaction of investigating officers were: duration of work in the investigative field, agencies or organizations affiliated, accuracy and clarity of forensic reports given from investigators to hospitals, completeness of information sent to the hospitals, wound details, treatment details, details of the number of days or the duration of treatment, and general details. The qualitative research found that doctors were expert witnesses, so they may have to go to court to testify as a legal obligation. Issues needed to be identified by the doctors included wound details, treatment details, duration of treatment, and importantly, a statement declaring whether the injury is life-threatening if not treated promptly. The processing time was unable to be determined as it is at the discretion of the doctors. Investigating officers may request for the doctors to be interrogated or the doctors can prepare a written statement confirming the treatment to be included to the police case file. Electronic document submissions were not yet accepted, so investigators should directly contact the hospitals to receive forensic reports.

Keywords: Forensic Reports, Satisfaction, Investigating Officers

บทนำ

ปัจจุบันเมื่อมีการรายงานข่าวเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายหรืออุบัติเหตุจราจร สิ่งที่คุณประกาศข่าวมักรายงานข่าวประจำคือ ขณะนี้กำลังรอผลการตรวจร่างกายจากแพทย์ ซึ่งเป็นประโยคที่ทำให้หลายคนมีข้อสงสัยว่าเพราะเหตุใดจึงไม่สามารถจับกุมคนร้ายได้ในขณะนั้น ทั้งที่ประเมินด้วยสายตาพบว่าภาพที่เห็นปรากฏถึงร่องรอยของบาดแผลอย่างชัดเจน จากการที่ผู้วิจัยมีโอกาสปฏิบัติงานในกลุ่มงานเวชศาสตร์ฉุกเฉินของโรงพยาบาลรัฐในเขตกรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง ส่วนงานนิติเวชคลินิก พบว่า โดยเฉลี่ยสถานพยาบาลแห่งนี้ได้รับใบนำส่งผู้บาดเจ็บให้แพทย์ตรวจชันสูตรจากพนักงานสอบสวน ประมาณ 700-800 ใบต่อปี การดำเนินการจัดทำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์บางขั้นตอนยังเป็นปัญหาสำหรับการดำเนินการของพนักงานสอบสวน อาทิ ลายมือแพทย์ค่อนข้างอ่านยาก ภาษาที่แพทย์ระบุเป็นภาษาเฉพาะทางการแพทย์ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ใช้รายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ เนื่องจากผู้ใช้งานมิใช่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม มิได้ศึกษาด้านการแพทย์โดยตรง จึงมีโอกาสที่ผู้อ่านจะแปลความผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงที่แพทย์ต้องการสื่อสาร อีกทั้งในบางกรณีแพทย์มีการ

ระบุจำนวนวันที่ใช้ในการรักษาไม่ชัดเจน โดยอาจเป็นการระบุที่ค่อนข้างคาบเกี่ยวกับคำว่าอันตรายสาหัส เช่น บางกรณีแพทย์ระบุให้ใช้ระยะเวลาในการรักษา 20 วัน หรือใช้ระยะเวลาในการรักษา 3 สัปดาห์ ทำให้ผู้อ่านต้องแปลความหมายเพิ่มเติม ว่าระยะเวลา 3 สัปดาห์ จะยาวนานถึง 21 วันได้หรือไม่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ โดยหากสามารถทราบถึงความพึงพอใจที่พนักงานสอบสวนมีต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ อาจเป็นผลดีต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จำเป็นต้องใช้รายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ อีกทั้งยังช่วยลดความน่าจะเป็นที่แพทย์ต้องไปให้การในชั้นศาล กรณีที่รายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ไม่ชัดเจนได้อีกด้วย

การตรวจและวินิจฉัยบาดแผลที่ถูกต้อง สามารถช่วยบอกถึงวัตถุที่มากระทำให้เกิดบาดแผลเพราะบาดแผลเป็นหลักฐานสำคัญที่ช่วยพิสูจน์ความผิดตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่จำเป็นจะต้องทราบชนิด รูปร่าง ขนาด ตำแหน่ง จำนวน ทิศทางและความรุนแรงของบาดแผล และสิ่งแปลกปลอมที่ติดมากับแผล (Taweekong, 2018) การตรวจวินิจฉัยบาดแผลถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางคดี ซึ่งจะสามารถบอกถึงวัตถุที่ทำให้เกิดบาดแผลและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยวินิจฉัยเจตนาของผู้กระทำผิดตามหลักสุภาษิตกฎหมายที่ว่า “กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา” ดังนั้น บาดแผลจะเป็นหลักฐานสำคัญในทางคดีที่จะพิสูจน์ความผิดตามกฎหมาย (Wongchanapai, 2007)

ด้วยเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยคดีไว้ใน การดูแลย่อมมีขั้นตอนในการดำเนินการแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวทางปฏิบัติของแต่ละสถานพยาบาล อาจทำให้ความพึงพอใจของตัวพนักงานสอบสวนที่มีต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาลแตกต่างกันด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล ศึกษาเฉพาะกรณีกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจความพึงพอใจ แผลผลของระดับความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนและนำไปประมวลผลเพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล นอกจากนี้ยังสามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคตด้วย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล

บททวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับใบชันสูตรบาดแผล

เมื่อแพทย์หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเมื่อได้ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรม เช่น การตรวจผู้ป่วย การรักษาผู้ป่วยหรือบำบัดผู้ป่วย เป็นต้น อาจถูกร้องขอให้ออกเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ๆ ซึ่งมักจะถูกเรียกว่า “ใบรับรองแพทย์” นั่นเอง แพทย์ที่ดำเนินการจำต้องทำตามหลักเกณฑ์อย่างถูกต้อง ซึ่งการขอรับใบรับรองแพทย์นี้มีด้วยกันหลายเหตุ เช่น เพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่าย ใช้ในการลาป่วย ใช้เพื่อรับรองสุขภาพ ใช้เพื่อการเรียกร้องสิทธิในทางแพ่งและ/หรือทางอาญา ใช้เพื่อรับรองความสามารถแห่ง

ตนเอง เป็นต้น แต่แท้ที่จริงแล้วใบรับรองแพทย์ที่สำคัญที่แพทย์สมควรทราบอาจแยกเป็นประเภทได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ประเภทที่ 1: ใบรับรองแพทย์ทั่วไป ใบรับรองแพทย์ประเภทนี้เป็นใบรับรองที่แพทย์ได้ออกให้กับผู้ป่วยเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์ทั่วไป เช่น การลางาน การลาเรียน การเบิกจ่ายตามค่าใช้จ่ายที่มีในการตรวจรักษาการใช้ประกอบเรียกร้องสิทธิทางประกัน และรวมถึงใบรับรองแพทย์เพื่อการรับรองว่า “ผู้มารับการตรวจมีสุขภาพดีสามารถที่จะประกอบภารกิจต่าง ๆ ได้” เช่น การว่ายน้ำ การชกมวย การเข้าศึกษาในสถาบันต่าง ๆ การเดินทางไปต่างประเทศ เป็นต้น

ประเภทที่ 2: ใบรับรองแพทย์ดำเนินคดี (ใบชันสูตรบาดแผล) ใบรับรองแพทย์ประเภทนี้เป็นเอกสารที่มีความสำคัญและมักจะใช้ประกอบในการฟ้องร้องในคดีอาญา โดยมากมักจะต้องการรายละเอียดในเอกสารที่พนักงานสอบสวน (ตำรวจ) ส่งมาให้ เรียกเอกสารนี้ว่า “ใบชันสูตรบาดแผล” หรือชื่อเต็มของเอกสารนี้คือ “ใบนำส่งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร” นั่นเอง แต่อย่างไรก็ตามในบางโรงพยาบาล (สถานพยาบาล) ก็จะมีเอกสารดังกล่าวนี้ซึ่งจะให้กับพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการก็ได้ เช่น ของโรงพยาบาลศิริราชจะมีเอกสาร “รายงานความเห็นการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์” เป็นต้น เอกสารที่กล่าวถึงนี้จะใช้สำหรับการตรวจผู้ป่วยที่เรียกว่า “ผู้ป่วยนิติเวชคลินิก” หรือ “ผู้ป่วยคดี” นั่นเอง ซึ่งผู้ป่วยประเภทนี้มักจะหมายถึง ผู้ป่วยที่มีบาดแผล ผู้ป่วยที่เจ้าพนักงานส่งมา ผู้ป่วยที่ได้รับยาหรือสารพิษ ผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บหรือการกระทำทางเพศ เป็นต้น ซึ่งมักเกี่ยวกับองค์ประกอบของกฎหมายที่เรียกว่า “บาดเจ็บสาหัส” ตามประมวลกฎหมายอาญานั้นเอง (Fongsiripaibul, 2015)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบันทึกและรายการตรวจชันสูตรบาดแผล

รายการชันสูตรบาดแผลที่แพทย์ต้องบันทึก มีองค์ประกอบเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ป่วย สถานพยาบาล และวัน-เวลาที่มาตรวจ
2. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบาดเจ็บ
3. ความเห็นทางการแพทย์

ข้อแนะนำทั่วไปในการเขียนรายงานทางการแพทย์ในงานนิติเวช (Medicolegal Report)

(1) ภาษาที่ใช้เขียนรายงานต้องใช้ภาษาไทย เนื่องจากบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่ไม่ใช่แพทย์ซึ่งต้องอ่านรายงานที่แพทย์เขียนนั้นไม่สามารถเข้าใจในศัพท์เฉพาะของทางการแพทย์โดยเฉพาะศัพท์ภาษาอังกฤษ และด้วยเหตุผลทางกฎหมายที่กำหนดให้การพิจารณาคดีเป็นภาษาไทย ถ้ามีศัพท์บัญญัติโดยราชบัณฑิตยสภาควรใช้ศัพท์บัญญัตินั้น ถ้าติดขัดด้วยศัพท์ไม่สามารถหาภาษาไทยมาใช้ได้ให้เขียนทับศัพท์เป็นภาษาไทยแล้ววงเล็บเป็นภาษาอังกฤษไว้ เช่น หลอดเลือดแดงคอติด (Carotid) ควรใช้ภาษาเขียนในรายงานมากกว่าภาษาพูด ไม่ควรใช้คำย่อที่ไม่เป็นสากล

(2) ห้ามชุดลบ ถ้ามีข้อผิดพลาด ตกหล่นในรายงาน ให้ขีดฆ่าแล้วเขียนลงใหม่ และให้ผู้เขียนรายงานลงชื่อกำกับไว้ที่ริมกระดาษ ในกรณีข้อความตกหล่นให้เพิ่มเติมแล้วลงลายมือชื่อหรือลงชื่อย่อกำกับไว้ ถ้าแก้ไขในวันหลังจากการบันทึกรายงานครั้งแรกให้บันทึกวันที่แก้ไขด้วย

(3) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เนื่องจากรายงานนี้มีบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ทนาย ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา เป็นผู้อ่าน จึงต้องใช้ภาษาให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องอ่านเข้าใจง่าย

(4) บันทึกรายละเอียดที่ตรวจเป็นข้อ ๆ เรียงลำดับตามหมวดหมู่ตามชนิดของบาดแผล หรือตามลำดับระบบอวัยวะของร่างกาย โดยให้พิจารณาให้เหมาะสมในผู้ป่วยแต่ละราย ในกรณีที่มีบาดแผล

และการบาดเจ็บต่ออวัยวะภายในข้างใต้บาดแผลควรเขียนให้อยู่ในลำดับเดียวกันโดยต่อเนื่องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงลักษณะกลไกการบาดเจ็บนั้น

(5) แยกบันทึกรายละเอียดของการบาดเจ็บกับความเห็นออกจากกัน เพื่อให้รูปแบบรายงานเป็นระเบียบ อ่านง่าย และผู้อ่านเข้าใจได้ว่าส่วนใดคือข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นความเห็นและความเห็นที่ให้นั้นควรออกความเห็นให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของใบรับรองแพทย์/รายงานทางการแพทย์แต่ละชนิด (Inrin, 2008)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Chancharoon (2014) ศึกษาบทบาทและกระบวนการในการชันสูตรพลิกศพของพนักงานสอบสวน: กรณีศึกษาพนักงานสอบสวนสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม ผลการศึกษา พบว่า พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 98.4) มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 36.0) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 80.8) มีระยะเวลาการปฏิบัติงานสอบสวน 1-10 ปี (ร้อยละ 48.8) มีระดับยศ ร้อยตำรวจโท (ร้อยละ 48.0) มีความรู้ด้านการชันสูตรพลิกศพในระดับมาก (ร้อยละ 66.4) มีการรับรู้เกี่ยวกับการบังคับใช้ด้านนโยบายระดับมาก (ร้อยละ 70.4) มีทัศนคติเชิงบวกต่อการชันสูตรพลิกศพ (ร้อยละ 55.2) ได้รับการเสริมศักยภาพในช่วงปฏิบัติงาน (ร้อยละ 59.2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติตามกระบวนการชันสูตรพลิกศพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ อายุ ระดับความรู้ ระดับการบังคับใช้ด้านนโยบาย ระยะเวลา ในการปฏิบัติงาน ทัศนคติในการชันสูตรพลิกศพและการได้รับการเสริมศักยภาพของพนักงานสอบสวน

Kularbkaew (2016) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานสอบสวนสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานสอบสวนสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ สถานภาพปัจจุบัน ระดับการศึกษาสูงสุด และระดับตำแหน่งที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ ระยะเวลาปฏิบัติงานเป็นพนักงานสอบสวนและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการสร้างแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยตัวแปรตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้รับจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา มีการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือก่อนทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ (Survey Method) เป็นการสำรวจแบบวัดครั้งเดียว (One-Shot Study) จากพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยและนำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างพนักงานสอบสวนระดับชั้นยศพันตำรวจเอก (พ.ต.อ.) จากประชากรพนักงานสอบสวนทั้งหมดของกองบัญชาการ

ตำรวจนครบาล กองบังคับการละ 2 คน รวมจำนวน 18 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ในการเก็บข้อมูล ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพสามารถนำไปใช้สนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณได้

ผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสอบถามความพึงพอใจของพนักงานสอบสวน ได้รับการตอบกลับทั้งหมดจำนวน 344 ชุด ผลรวมการวิเคราะห์ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนหลังจากได้รับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล พบว่า ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 3.49, S.D. = .819)

เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนหลังจากได้รับผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล พบว่า

1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของสถานพยาบาล ได้แก่ ระยะเวลาปฏิบัติงานในสายงานสอบสวน (Sig. = .002 < $\alpha_{.05}$) และหน่วยงานหรือองค์กรที่สังกัด (Sig. = .001 < $\alpha_{.05}$)

2) ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี Multiple Linear Regression แบบขั้นบันได (Stepwise Regression) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ตัวแปรต้น (X) คือ ใบนำส่งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตรและผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล ซึ่งเป็นตัวแปรตาม (Y) แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล

Model	R	Adjusted R Square	Std. Error of Estimate
6	.937 ^f	.876	.208

f. Predictors: (Constant), ด้านรายละเอียดจำนวนวันหรือระยะเวลาในการรักษา, ด้านความถูกต้องและชัดเจนของใบนำส่งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร, ด้านรายละเอียดทั่วไป, ด้านรายละเอียดการรักษา, ด้านรายละเอียดบาดแผล, ด้านความครบถ้วนของข้อมูลที่พนักงานสอบสวนส่งให้แก่สถานพยาบาล

จากตารางที่ 1 พบว่า ด้านรายละเอียดจำนวนวันหรือระยะเวลาในการรักษา, ด้านความถูกต้องและชัดเจนของใบนำส่งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร, ด้านรายละเอียดทั่วไป, ด้านรายละเอียดการรักษา, ด้านรายละเอียดบาดแผลและด้านความครบถ้วนของข้อมูลที่พนักงานสอบสวนส่งให้แก่สถานพยาบาล

ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R Square) เท่ากับ .876 ซึ่งหมายความว่า ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล เป็นผลหรือได้รับอิทธิพลจากตัวแปรต้น (X) ร้อยละ 87.6

ทำการทดสอบสมมติฐานโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบพหุคูณ (B) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล รวมทั้งพิจารณาค่าคงที่ (Constant) เพื่อนำมาวิเคราะห์และพยากรณ์เชิงเส้นตรงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าคงที่ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล

Variable	B	Beta	T	Sig.
(Constant)	-0.001		-0.008	.994
ด้านรายละเอียดจำนวนวันหรือระยะเวลาในการรักษา (X ₁)	0.169	0.258	7.138	0
ความถูกต้องและชัดเจนของใบนำส่งผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร (X ₂)	0.265	0.325	9.07	0
ด้านรายละเอียดทั่วไป (X ₃)	0.124	0.159	5.207	0
ด้านรายละเอียดการรักษา (X ₄)	0.16	0.257	7.409	0
ด้านรายละเอียดบาดแผล (X ₅)	0.143	0.183	5.831	0
ความครบถ้วนของข้อมูลที่พนักงานสอบสวนส่งให้แก่สถานพยาบาล (X ₆)	0.15	0.21	5.773	0

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรต้นทั้ง 6 ร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาล ได้ร้อยละ 87.6 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .208 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{ความพึงพอใจ (Y)} = .258X_1 + .325X_2 + .159X_3 + .257X_4 + .183X_5 + .210X_6$$

สมการที่ได้จะถูกนำไปใช้ในการพยากรณ์ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวน เพื่อนำไปใช้ในการคำนวณและพิจารณาว่าตัวแปรใดสามารถทำนายความพึงพอใจได้ดีที่สุด

2. สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวนผู้มีคุณวุฒิและประสบการณ์ (ระดับชั้นยศพันตำรวจเอก) โดยสามารถสรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพได้ดังนี้

1) ผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ รูปแบบใดอาจส่งผลให้แพทย์ต้องเป็นพยานในชั้นศาลและประเด็นหรือข้อเท็จจริงสำคัญที่แพทย์ควรระบุในรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผล

หรือศพของแพทย์ เพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลได้แก่อะไรบ้าง พบว่า หลักการทั่วไปสำหรับคดีอาญา แพทย์ถือเป็นพยานบุคคลผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านการแพทย์ ดังนั้น แพทย์ต้องไปให้การในชั้นศาลจึงเป็นหน้าที่ตามที่กฎหมายระบุไว้ หากพนักงานอัยการหรือศาลมีข้อสงสัย หรือต้องการซักถามประเด็นใดเพิ่มเติม ซึ่งแพทย์ไม่ได้ระบุในรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพ ของแพทย์ แพทย์จึงเป็นผู้คลายประเด็นสงสัยเหล่านั้นได้เพียงผู้เดียว ผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของ แพทย์จึงเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งของคดีอาญาเท่านั้น เมื่อมีการระบุประเด็นหรือข้อเท็จจริงลงไปจึงไม่มี เกณฑ์ใดมาตัดสินถึงสิ่งที่แพทย์ระบุว่าผิดหรือถูก

ประเด็นหรือข้อเท็จจริงที่แพทย์ควรระบุให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความครบถ้วนและสมบูรณ์ ของรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์มากที่สุด ได้แก่ ลักษณะของบาดแผล ความ กว้าง ความยาว ความลึกของบาดแผล โดยลงรายละเอียดให้มากที่สุดเท่าที่แพทย์สามารถจะระบุได้ วิธีการรักษา ระยะเวลาในการรักษา เนื่องจากการรักษาตัวนานเกินกว่า 20 วัน ถือเป็นการได้รับบาดเจ็บสาหัส และประเด็นสำคัญที่ควรระบุคือ อาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจะส่งผลแก่ชีวิตหรือไม่หากไม่ได้รับการรักษา อย่างทันทั่วถึง เนื่องจากประเด็นนี้จะส่งผลต่อข้อหาที่พนักงานสอบสวนดำเนินการแจ้งให้แก่ผู้ต้องหา ทราบ

2) ระยะเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการจัดทำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพ ของแพทย์ เมื่อสถานพยาบาลได้รับใบนำส่งผู้บาดเจ็บจากพนักงานสอบสวนจนเสร็จสิ้นและส่งกลับให้แก่ พนักงานสอบสวนควรใช้ระยะเวลานานเพียงใด พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินการไม่สามารถกำหนดได้ ชัดเจน เนื่องจากผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์โดยทั่วไปมีเพียงฉบับเดียวเท่านั้น หาก แพทย์รีบประเมินอาการในขณะที่การรักษายังไม่สิ้นสุดอาจมีผลต่อกระบวนการยุติธรรมได้ โดยอาจส่งผล ดีและผลเสียกับผู้กระทำผิดและผู้ได้รับบาดเจ็บในคราวเดียวกัน ดังนั้น ระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดขึ้นอยู่กับ อาการบาดเจ็บและดุลยพินิจของแพทย์ร่วมด้วย โดยการบาดเจ็บที่ไม่สาหัสอาจใช้ระยะเวลาดำเนินการไม่ เกิน 14 วัน หากได้รับบาดเจ็บสาหัสไม่ควรเกิน 30 วัน แต่หากผู้ได้รับบาดเจ็บยังไม่สิ้นสุดการรักษา สามารถรองานกว่าจะสิ้นสุดการรักษาได้ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรม

กรณีผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ดำเนินการไม่ทันระยะเวลาในการ สอบสวน พนักงานสอบสวนสามารถประสานงานกับพนักงานอัยการและแพทย์เพื่ออธิบายสาเหตุของความ ล่าช้าให้ทราบ โดยพนักงานสอบสวนอาจขอสอบปากคำแพทย์เพื่อประกอบสำนวนในการสอบสวนก่อนได้ ทั้งนี้แพทย์อาจจัดทำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลเบื้องต้นหรือเอกสารยืนยันอาการบาดเจ็บจาก สถานพยาบาลให้แก่พนักงานสอบสวนได้ โดยประเมินระยะเวลาการรักษาตามหลักการในวิชาชีพของแพทย์ เท่าที่จะประเมินได้ เพื่อให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนให้พนักงานอัยการในเบื้องต้นก่อน

3) ผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์สามารถส่งให้พนักงานสอบสวนในรูปแบบ ของสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือรูปแบบอื่นแทนการติดต่อขอรับ ณ สถานพยาบาลได้หรือไม่ พบว่า ปัจจุบัน กระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยยังคงใช้เอกสารฉบับจริงในการดำเนินการเท่านั้น ดังนั้น การส่ง เอกสารในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงยังไม่ได้มีการยอมรับ เนื่องจากหากมีการส่งผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์เอกสารอาจรั่วไหลได้ ซึ่งจะส่งผลเสียต่อรูปคดี ดังนั้น จึงควรให้พนักงานสอบสวนติดต่อ ขอรับจากสถานพยาบาลโดยตรงเป็นการดีที่สุด

หากสถานพยาบาลดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว สามารถส่งกลับทางไปรษณีย์ได้ โดยส่งถึงผู้กำกับ การสถานีตำรวจซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวน แต่ควรดำเนินการด้วยความรัดกุม

เนื่องจากหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้น เอกสารอาจถูกส่งไปไม่ถึงพนักงานสอบสวนหรืออาจตกไปอยู่ในมือของผู้ไม่ประสงค์ได้ ทางสถานพยาบาลอาจทำหนังสือแจ้งจำนวนหรือรายชื่อของผู้บาดเจ็บให้สถานีตำรวจรับทราบ เพื่อแจ้งต่อพนักงานสอบสวนและดำเนินการติดต่อขอรับเอกสารจากสถานพยาบาลโดยตรง

4) ปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ พบว่าเมื่อระยะเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการจัดทำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ไม่สามารถกำหนดได้ชัดเจน ทำให้ความล่าช้าที่จะได้รับเอกสารเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของพนักงานสอบสวน อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของระยะเวลาในการสอบสวน

แม้ในกรณีที่ส่งฟ้องศาล พนักงานสอบสวนต้องทำการสอบปากคำแพทย์เพิ่มเติมเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงที่แพทย์ระบุลงในรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ แต่บางกรณีที่สามารถหาข้อยุติในชั้นโรงพักได้ ทำให้พนักงานสอบสวนยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับลายมือของแพทย์ ซึ่งหากแพทย์เขียนไม่ชัดเจนพนักงานสอบสวนอาจแปลความหมายของถ้อยคำที่แพทย์ระบุคลาดเคลื่อนจากสิ่งที่แพทย์ต้องการสื่อได้

ผู้บาดเจ็บบางรายไม่ปฏิบัติตามที่แพทย์สั่ง ไม่เข้ารับการรักษารักษาหรือไม่ติดตามอาการตามแพทย์สั่ง อีกทั้งบางรายเข้ารับการรักษากจากสถานพยาบาลหลายแห่ง ทำให้แพทย์บางท่านไม่ลงความเห็นให้หรืออาจทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนได้ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่ปฏิบัติตามแพทย์สั่ง

สถานพยาบาลบางแห่งออกผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์แบบซ้ำ ๆ เช่นกรณีที่ผู้ป่วยต้องการใช้อย่างเร่งด่วนแพทย์บางท่านจึงจัดทำรายงานออกผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ให้แก่ผู้ป่วย ณ ขณะนั้น เมื่อผู้ป่วยบางรายไม่ได้นำเอกสารที่ได้รับส่งมอบให้แก่พนักงานสอบสวน ทำให้พนักงานสอบสวนต้องขอให้แพทย์จัดทำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ในผู้ป่วยรายเดิมใหม่อีกครั้ง ทำให้เอกสารทางการแพทย์ที่จัดทำขึ้นมีซ้ำกันมากกว่าหนึ่งฉบับ หรือแม้กระทั่งในกรณีที่แพทย์ลงความเห็นและมอบเอกสารให้แก่พนักงานสอบสวนเรียบร้อยแล้ว แต่การรักษายังไม่สิ้นสุด เป็นเหตุให้เกิดภาวะแทรกซ้อนหรือการรักษามีการผิดพลาด ผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย พนักงานสอบสวน หรือทนายความร้องขอให้แพทย์ทำการแก้ไขผลการตรวจชันสูตรบาดแผลอีกครั้ง แพทย์จึงทำการลงความเห็นในเอกสารฉบับใหม่ โดยไม่ยกเลิกเอกสารฉบับเดิม เป็นเหตุให้คู่กรณีมีข้อโต้แย้งในส่วนเอกสารได้เช่นกัน ดังนั้น แพทย์ควรพิจารณาให้แน่ชัดก่อน เนื่องจากเมื่อลงความเห็นไปแล้วไม่ควรแก้ไขหรือเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงเอกสารฉบับนั้นอีกในอนาคต เพราะจะมีผลต่อข้อหาที่จะแจ้งแก่ผู้ต้องหาและส่งผลกระทบต่อสำนวนที่จะส่งฟ้องได้

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์จากสถานพยาบาลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างพนักงานสอบสวน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวน ได้แก่ ระยะเวลาปฏิบัติงานในสายงานสอบสวนและหน่วยงานหรือองค์กรที่สังกัด ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาบทบาทและกระบวนการในการชันสูตรพลิกศพของพนักงานสอบสวน: กรณีศึกษาพนักงานสอบสวนสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมของ Chancharoeun (2014) ระบุว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติตามกระบวนการชันสูตรพลิกศพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kularbkaew (2016) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใน

การปฏิบัติงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานสอบสวน สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 พบว่า ระยะเวลาปฏิบัติงานเป็นพนักงานสอบสวนที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยในส่วนของการนำเสนอผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวน ได้แก่ ความถูกต้องและชัดเจนของการนำเสนอผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร และความครบถ้วนของข้อมูลที่พนักงานสอบสวนส่งให้แก่สถานพยาบาล

ปัจจัยในส่วนของการผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวน ได้แก่ ด้านรายละเอียดบาดแผล ด้านรายละเอียดการรักษา ด้านรายละเอียดจำนวนวันหรือระยะเวลาในการรักษา และด้านรายละเอียดทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากรายละเอียดบาดแผลและรายละเอียดของจำนวนวันหรือระยะเวลาในการรักษา เป็นข้อเท็จจริงที่พนักงานสอบสวนต้องการให้แพทย์ระบุลงในผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ และรายละเอียดทั่วไปในส่วนของลายมือแพทย์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของพนักงานสอบสวน เนื่องจากการระบุอย่างชัดเจนจะทำให้กระบวนการสอบสวนสำเร็จลุล่วงและกระจ่าง ไร้ข้อสงสัยในการนำตัวผู้กระทำผิดไปดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1.1 พนักงานสอบสวนอาจจะบูรณาการประเด็นหรือข้อเท็จจริงที่ต้องการจากแพทย์ลงในใบนำเสนอผู้บาดเจ็บหรือศพให้แพทย์ตรวจชันสูตร เพื่อเป็นการขอทราบรายละเอียด และได้รับข้อเท็จจริงที่ต้องการอย่างครบถ้วน เช่น กรณีถูกทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธปืนและตรวจพบบาดแผล ต้องการรายละเอียดในส่วนของบาดแผล พนักงานสอบสวนอาจจะระบุว่าขนาดบาดแผลทางเข้า ขนาดบาดแผลทางออก เป็นต้น

1.2 กรณีที่ผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ไม่สามารถออกได้ทันระยะเวลาสอบสวน สถานพยาบาลอาจทำหนังสือยืนยันการรักษาตัวของผู้บาดเจ็บให้แก่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนอาจขอความร่วมมือจากแพทย์เพื่อทำการสอบปากคำแพทย์ประกอบสำนวนเพื่อให้พนักงานสอบสวนใช้ประกอบสำนวน

1.3 ควรมีการประสานงานระหว่างสถานพยาบาลกับพนักงานสอบสวนเป็นระยะ เพื่อให้ปัญหาของความล่าช้าลดน้อยลง พนักงานสอบสวนจะได้ทราบว่าผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ที่ยังไม่สามารถออกได้เนื่องจากสาเหตุใด

1.4 สถานพยาบาลอาจใช้วิธีการพิมพ์ผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการตีความหมายของถ้อยคำผิดพลาดจากการอ่านลายมือของแพทย์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้งานรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ในกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น แพทย์ผู้ทำการรักษาหรือแพทย์นิติเวช พนักงานอัยการ บริษัทประกันภัย เพื่อให้ครอบคลุมถึงประเด็นหรือข้อมูลที่ควรระบุลงในรายงานผลชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์

2.2 ควรศึกษากับพนักงานสอบสวนในสังกัดของตำรวจภูธรด้วย เนื่องจากผลการตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพของแพทย์ มีการใช้งานกันในทุกสถานีตำรวจ และสถานพยาบาลแต่ละแห่งย่อมมีการ

ดำเนินการในรูปแบบที่แตกต่างกัน จึงอาจเป็นผลดีในอนาคตหากมีความเข้าใจที่ตรงกันในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

2.3 ควรศึกษาความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนต่อผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์เปรียบเทียบกับระหว่างสถานพยาบาลของภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากขั้นตอนในการดำเนินการของสถานพยาบาลภาครัฐและภาคเอกชนมีความแตกต่างกัน ความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนจึงอาจแตกต่างกันด้วย

เอกสารอ้างอิง

- Chanchareon, P. (2014). **Role and Autopsy's Adoption Process of Inquiry Official: A Case Study of Inquiry Officials of Nakhon Pathom Provincial Police.** Master of Science Thesis, Silpakorn University, Nakhon Pathom. (In Thai).
- Fongsiripaibul, V. (2015). **Handbook of New Medical Graduated 2015.** Nonthaburi: Ministry of Public Health. (In Thai).
- Inrin, P. (2008). **Forensic Wound Examination of Offenders Being Admitted to Prison.** Master of Science Thesis, Silpakorn University, Nakhon Pathom. (In Thai).
- Kularbkaew, L. (2014). **Relationship between Motivation at Work and Organizational Engagement of Inquiry Officials in Division 7.** Master of Public Administration Thesis, Mahidol University, Nakhon Pathom. (In Thai).
- Tawekong, P. (2018). **Handbook of Case Examination in Fiscal Year 2018.** Office of the Permanent Secretary Ministry of Public Health. Nonthaburi. (In Thai).
- Wongchanapai, W. (2007). **Wound Examination and the Justice System: A Study from the Adjudication of Supreme Court Judgments.** Bangkok: Office of the Judiciary. (In Thai).

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล
หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

อีเมล

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล
หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

อีเมล

กตัญญตา จันทร์เทพ

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300

moodang.katanyuta@gmail.com

ดร.นิช วงศ์ส่องจำ

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300

nich.wo@ssru.ac.th

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล
หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

อีเมล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ พลตำรวจโท ดร.ณรงค์ กุลนิเทศ
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 ถนนอุทองนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300
narong.ku@ssru.ac.th